

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 23/12
04.04.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Љ.Ћ., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о Захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1015/11 од 16.03.2012. године подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1138/10 од 21.06.2011. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Уважава се захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1015/11 од 16.03.2012. године, као основан, па се укида правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1138/10 од 21.06.2011. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 1138/10 од 21.06.2011. године одбачена је жалба браниоца окривљене Љ.Ћ. изјављена против пресуде Општинског суда у Руми К 667/07 од 19.02.2009. године, као неблагоприятна.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз број 1015/11 од 16.03.2012. године против наведеног решења Апелационог суда у Новом Саду због повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 13, 68, 161. и члана 162. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева укине ово решење и списе предмета упути на поновно одлучивање Апелационом суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој

седници је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости истиче да је другостепени суд на штету окривљене Љ.Ћ. учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 162. став 4. ЗКП када је жалбу браниоца окривљене изјављену против првостепене пресуде одбацио као неблагоприятну.

Из списка предмета произлази да су пресудом Општинског суда у Руми К 667/07 од 19.02.2009. године окривљени Д.А. и Љ.Ћ. оглашени кривим да су извршили кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и да им је изречена условна осуда тако што им је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврше ново кривично дело. На основу члана 196. став 1. окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а на основу члана 87. КЗ окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета и то од окривљеног Д.А. округлог печата са натписом Дом здравља О. а од окривљене Љ.Ћ. радне књижице серијског броја ...

У кривичном поступку који се водио пред Општинским судом у Руми против окривљених Љ.Ћ. и Д.А., окривљена Љ.Ћ. током главног претреса није имала ангажованог браниоца. Окривљена је примила првостепену пресуду 21.08.2009. године и последњег дана рока за изјављивање жалбе, односно

07.09.2009. године ангажовала је браниоца, адвоката М.Ј., о чему је као доказ суду доставила пуномоћје. Браниоцу окривљене, адвокату М.Ј., није достављена првостепена пресуда, али је она дана 08.09.2009. године против исте изјавила жалбу која је побијаним решењем Апелационог суда у Новом Саду одбачена као неблаговремена.

У образложењу наведеног решења другостепени суд је навео да је жалба браниоца окривљене оцењена као неблаговремена, јер је изјављена по истицању рока за изјављивање жалбе окривљене.

Одредбом члана 68 став 1 ЗКП одређено је да окривљени може имати браниоца током целог кривичног поступка из чега произлази да је одбрана окривљеног јединствена, те право на изјављивање жалбе (у законом предвиђеном року) припада како окривљеном тако и његовом браниоцу. Ангажовањем браниоца у року за изјављивање жалбе који тече за окривљену, окривљена је изразила своју вољу да се жали (путем формалне одбране) на пресуду, а изабрани бранилац је стекао самостално право из члана 363. став 1. ЗКП да "против пресуде

донесене у првом степену" као "овлашћено лице може изјавити жалбу у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде".

Према одредби члана 162. став 4. ЗКП, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу, уколико окривљени има браниоца, доставиће се и браниоцу и окривљеном по одредбама члана 161. ЗКП, а рок за изјављивање жалбе посебно тече у односу на окривљеног и браниоца.

У конкретном случају, првостепена пресуда није достављена изабраном браниоцу окривљене, иако је првостепени суд био у обавези да то учини чим је достављено пуномоћје браниоца имајући при томе у виду чињенице да је пуномоћје првостепеном суду достављено 07.09.2009. године, дакле у року за изјављивање жалбе окривљене и да је бранилац изјавио жалбу наредног дана. Међутим, чињеница да отправак пресуде није достављен и браниоцу окривљене, не може да утиче на питање рока за изјављивање жалбе у односу на браниоца који се у оваквом случају не може рачунати од дана када је отправак пресуде примила окривљена.

Из напред изнетих разлога, по налажењу Врховног касационог суда, погрешан је наведени закључак другостепеног суда чиме је повређена одредба члана 162. став 4. ЗКП на штету окривљене када је жалба њеног браниоца изјављена против првостепене пресуде одбачена као неблаговремена, на који начин је повређено и право на одбрану окривљене, с обзиром да рок за жалбу тече од дана достављања писмена окривљеној односно браниоцу у смислу члана 162. став 4. ЗКП, па је наведеним решењем Апелационог суда у Новом Саду на штету окривљене учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 162. став 4. ЗКП на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости.

С тога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости као основан, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1138/10 од 21.06.2011. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање у ком поступку ће другостепени суд отклонити наведену повреду одредаба кривичног поступка на коју је указано овом пресудом и спровести законит и правилан поступак поводом изјављене жалбе браниоца окривљене.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић

Бата Цветковић